

Galeria „Nicolae Tonitza” (I)

Str. Lăpușneanu nr. 7-9

Galeria Cupola (II)

Str. Cuza Vodă nr. 2

20 – 30 mai, 2016

Deschiderea: 20 mai, ora 18

Expoziția

EVENIMENTE FĂRĂ CAUZĂ
(I, II)

Artiști: **Andrei Nacu, Mihai Nistor, Andrei Venghiac**
(I); Bianca Basan, Lucian Bran, Nona Inescu, Alex
Maxim, Andrei Nacu, Mihai și Horațiu Șovăială,
Andrei Venghiac (II)

Curator: **Lavinia German**

Galeria „Nicolae Tonitza”

EVENIMENTE FĂRĂ CAUZĂ (I)

Artiști: **Andrei Nacu, Mihai Nistor, Andrei Venghiac**

Curator: **Lavinia German**

20 – 30 mai, 2016

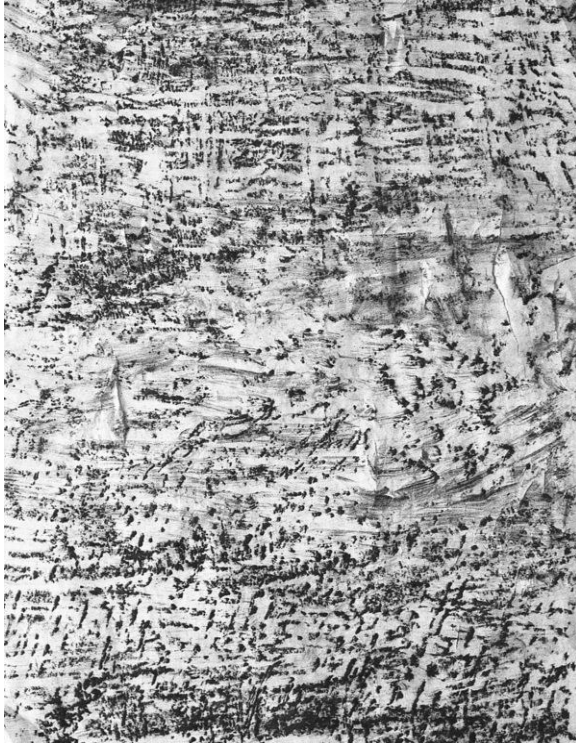
Deschiderea: 20 mai, ora 18

În cadrul Bienalei de fotografie contemporană și imagine dinamică, CAMERA PLUS, organizată de Centrul de Fotografie Contemporană din Iași, expoziția „Evenimente fără cauză” curatoriata de **Lavinia German**, reunește lucrări ale unor tineri artiști fotografi români care utilizează mediul fotografic și pe cel video. Cele două spații de expunere: Galeria Tonitza (artiști: **Andrei Nacu, Mihai Nistor, Andrei Venghiac**) și Galeria Cupola (artiști: **Bianca Basan, Lucian Bran, Nona Inescu, Alex Maxim, Andrei Nacu, Mihai și Horațiu Șovăială, Andrei Venghiac**) se deschid publicului pe data de 20 mai 2016, ora 18.00, putând fi vizionate până pe data de 30 mai 2016, în intervalul orar 11.00-17.00. Pentru mai multe informații despre bienală se poate consulta programul aici: www.c-f-c.ro/cameraplus/

Argumentul expoziției:

Un moment fotografic este un efect al unei cauze. Ceva trebuie să se întâmple pentru a fi capturat în mod conștient. Evenimentul nu se întâmplă, în mod necesar, în fața camerei, ci se poate produce, de asemenea, în mintea fotografului, printr-o privire compulsivă. Fiecare imagine este o transcriere a unui eveniment și încorporează o fascinație melancolică de a recupera o imagine a trecutului. Reproducerea fotografică analizează ceea ce rămâne vizibil și transformă trecutul într-un „obiect social” în jurul căruia se întâmplă o conversație tăcută și care facilitează o tranzacționare emoțională a experiențelor actuale. Expoziția „Evenimente fără cauză” constă într-un ansamblu de scenarii re-produse, auto-create sau găsite despre modul în care este interpretat prezentul. Practicile artistice contemporane selectate aici exemplifică metode de instrumentalizare a fotografiei și a imaginii dinamice, utilizând seducția estetică și interogarea politicului în negocierea dintre trăirile trecutului, experiențele cotidiene și narațiunile personale.

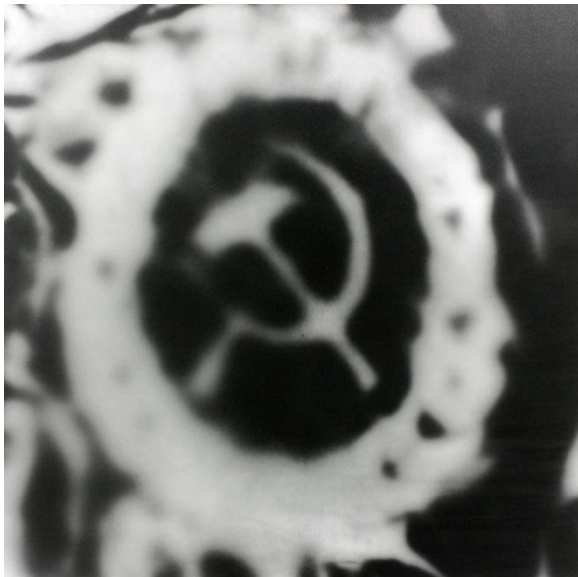
Andrei Venghiac, *A tree*,
Inkjet print pe suport
baritat, 120x86cm, 2015

Analiza mediului fotografic are ca punct de pornire momentul din care fotograful urmărește acțiunea din fața camerei de fotografiat, și se poate extinde la contextul care ea este receptată de către public. Seria „A tree” realizată de **Andrei Venghiac** (aici fiind expusă o imagine) este un exercițiu de percepție vizuală a abstractului. Procesul de abstractizare este urmărit până când acel abstract devine atât pentru fotograf cât și pentru privitor o potențială formă de cunoscut, dictată de context. Dialogul dintre reprezentare și privitor încetinește și accelerează devenind afect, în care un detaliu grafic e perceput ca o structură organică și din nou ca detaliu grafic, iar pierderea aproape hipnotică în imagine produce scenarii mentale, ficțiuni personale.

Andrei Nacu, *Peștii nu pot zbura. Nici eu nu pot*, 56 imagini, inkjet print pe hârtie Hahnemühle, suport MDF, dimensiuni variabile, 2016

O imagine fotografică se poziționează critic în intervalul dintre estetică și politică. În proiectul „Peștii nu pot zbura. Nici eu nu pot.”, **Andrei Nacu** oferă trei scenarii fictive de recitare a unor trecuturi. Utilizând fotografiile de familie găsite, artistul subliniază caracterul retrocauzal al scenariului imagistic și maleabilitatea cu care istoria poate fi recitată. Panotarea textuală formală denotă o linearitate narativă, după o logică proprie de scriere a unui scenariu care să ofere o versiune acceptabilă a prezentului. Apelul la arhive de acest tip în practica artistică, implică în mod automat un proces continuu de creare, recreare, înțelegere și reevaluare a unor înțelesuri ce sunt direct influențate de contextul în care sunt privite. În absența unei coeziuni narative directe (cu excepția celei oferite de coordonata temporală), asocierea acestor imagini crează un discurs despre relația dintre memoria personală și istoria socială, punctând utopii personale, situații cotidiene și contradicția care apare între acestea.

Mihai Nistor, *25 de ani de democrație* (Serie), 25 de printuri argintice, 23x23 cm fiecare, Haga, Olanda, 2015

Proiectul lui **Mihai Nistor** este o serie de imagini realizate manual pe hârtie fotografică, printr-o tehnică de copie-contact specifică dezvoltării analogice. Artistul a multiplicat imaginea inițială prin copierea repetată a copiei, rezultând deteriorarea reprezentării și imposibilitatea descifrării ei. Repetiția monotonă și detașarea gestului artistic construiesc cadrul unui discurs critic. Cele 25 de imagini fac referință la istoria națională post-decembristă, în care constanța raportării la trecut a devenit o rutină de reprogramare a acelorași valori și idei, dar care își pierd coerența pe măsură ce se îndepărtează de sursă.

Galeria Cupola

EVENTIMENTE FĂRĂ CAUZĂ (II)

Artiști: **Bianca Basan, Lucian Bran, Nona Inescu, Alex Maxim, Andrei Nacu, Mihai și Horațiu Șovăială, Andrei Venghiac**

Curator: **Lavinia German**

20 – 30 mai, 2016

Deschiderea: 20 mai, ora 18

Andrei Venghiac, *O retragere temporară*, Inkjet print, 50x40cm, 2015

În spațiul Galeriei Cupola, artistul **Andrei Venghiac** prezintă lucrarea „O retragere temporară” în care aparatul de fotografiat este martorul unei declarații intime a artistului (*Voind să descifrez ceea ce era șters, Aproape, nu mai știu ce-am voit... / Wanting to decipher what was erased, Almost, I do not know what I wanted...*), o referință poetică la parcursul procesului artistic și la negocierea relației dintre cel care caută și ceea ce este căutat. Intervenția artistului în cadrul natural este anulată chiar de respectivul cadru, ceea ce el declară dispare automat în context. Privirea prin aparatul de fotografiat este o continuă reconsiderare a subiectului.

Lucian Bran, *Promised Land*,
Inkjet print pe suport
baritat, 100x80cm, 2011

Lucrarea lui **Lucian Bran**, „Promised Land”, constă într-o serie de fotografii, în care artistul se focalizează asupra tapetului decorativ specific anilor '80 (conținând cel mai adesea reprezentări ale naturii) din sufrageriile unor apartamente din România. Trei dintre aceste imagini sunt selectate în expoziția de față. În contextul expozițional, acest proiect nu semnifică doar un gest de a documenta critic și obiectiv acest pretext pentru „visare și optimism contemplativ”. Rezolvarea cadru-încadru construiește un nou nivel de înțelegere a imaginii, continuând privirea contemplativă a fotografului, dincolo de formatul tehnic. Nostalgia acestuia se raportează nu la imageria fantezistă observată, ci la serenitatea celui ce a privit deja, într-o posibilă încercare de a găsi aceeași formă de gratificare. Fotograful-observator privește ceea ce deja a fost privit, dar care și-a schimbat însemnătatea.

Andrei Nacu,
Fotodermatoglyphics, print
inkjet pe hârtie
Hahnemühle, 87x120cm,
imagini de arhivă –
dimensiuni variabile, obiect,
2016

Practica fotografică contemporană nu mizează doar pe conținutul imaginii, ci interoghează și obiectul fotografic, ca parte semnificativă a utilizării imaginilor. În instalarea proiectului „Fotodermatoglyphics”, **Andrei Nacu** utilizează un detaliu scalat dintr-o imagine de arhivă, un mulaj de ipsos utilizat ca obiect didactic în studiul desenului academic și fotografii extrase din varii albume de familie, cercetând suprafața imaginii fotografice și memoria ei tactilă. Natura sa fizică indexează coordonate temporale, dar și dovezi ale folosirii și circulației imaginii, sensul personal, dar și vulnerabilitatea lor. În acest proiect artistul-fotograf negociază raportul dintre conținut și suprafață, între reprezentare și subiectul reprezentat, între politic și estetic.

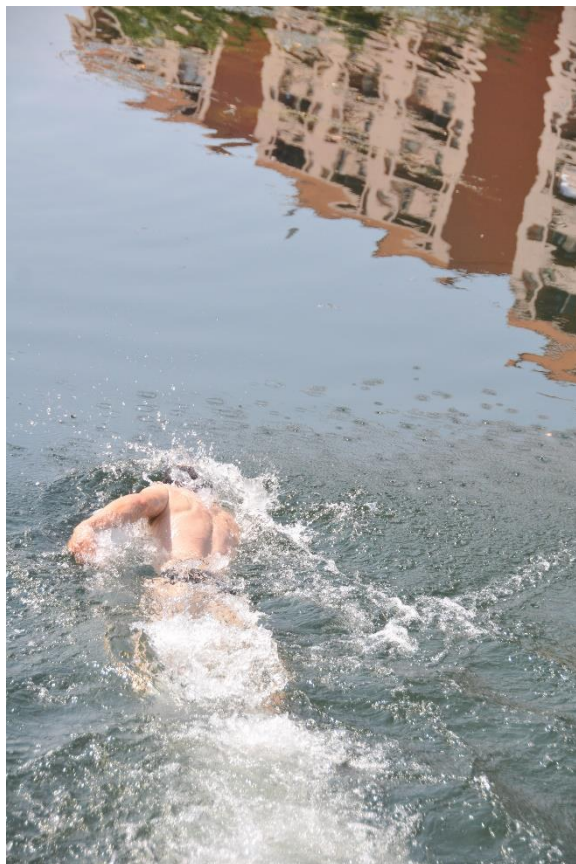
Andrei Nacu, *În aproape fiecare cadru (titlu în lucru)*, machetă de carte, 256 pagini, 15x20 cm, 2016

Andrei Nacu realizează și o machetă de carte în care zece secunde de înregistrare video sunt descompuse într-un gest compulsiv pentru a fi privite. Artistul privește aceste cadre ale camerei-martor, care au documentat unul din cele mai importante momente din istoria recentă (de altfel singura camera de înregistrat în acel context), în care practic nu se vede nimic din ceea ce se întâmplă. Imaginea ca dovadă a faptului produs nu există, deci conținutul este garantat de statul ontologic al înregistrării video și este imaginat de cel care privește. Translarea acestei secvențe de 10 secunde din mediul video, al imaginilor în mișcare, în formatul cărții tipărite obligă privitorul la o citire complet diferită și oferă timp pentru ca fiecare cadru să fie inspectat, cercetat, analizat și, de ce nu, imaginat. Scenariul ficțional care se produce în mintea celui care privește, definește relația dintre istorie și imaginea istoriei și atestă modul în care aparatul de înregistrat și autorul modifică evenimentele, participând la construirea lor. În proiectul „În aproape fiecare cadru (titlu în lucru)” preeminența camerei de înregistrat și istoria incoerentă redată mediatic sunt chestionate, renegociind raportul de putere între camera-martor și spectator.

Mihai și Horațiu Șovăială, *Structuri Recunoscute: Modele*, diapozitive găsite; montaj de diapropiecții cu imagini alese din clasoarele : "O zi din activitatea elevului", "Îmi îngrijesc sănătatea" și "Mijloace de Transport"; fotografie, Inkjet print pe suport baritat, 160x160cm, 2016

Citirea proiectului „Structuri recunoscute: Modele” pune accentul pe capacitatea imaginii fotografice de a înregistra, de a păstra post-factum, de a memora și permanentiza o informație și posibilul efect pe care îl poate produce. Utilizând o parte din diapozitivele didactic-educative realizate de studio-ul cinematografic Animafilm din București în perioada anilor 70, **Mihai și Horațiu Șovăială** încearcă să reproducă imaginea canonizată a trei personaje din suportul didactic, imaginându-le în contextul actual, scoase din anonimat, demitizate, conștientizate ca prezență proximală reală într-o posibilă situație cotidiană. Transformați în trecut în modele pozitive sau negative de conduită pentru a susține o cauză ideologică și pierzându-și dreptul la propria imagine, ei sunt astăzi contemplați ca oameni. Portretizarea lor e ambiguă, incertă, bazată doar pe câteva trăsături fiziologice extrase din materialul original. Acest lucru subliniază faptul că orice reinterpretare a unui scenariu istoric va fi mereu diferită, ca rezultat al subiectivității povestitorului.

Laurențiu Alexandru Maxim,
Snapshooter, 24 inkjet print,
pe foamboard negru,
dimensiuni variabile, 2016

În proiectul lui **Laurențiu Alexandru Maxim**, fiecare imagine este desprinsă din contextul său inițial, temperată de caracterul ei informativ, redusă la o secvență acidă și senzorială. Nu faptul în sine (ceea ce se petrece în cadru) este esențial, ci incidența sa în memoria celui care privește și felul în care acesta sintetizează prezentul imediat. „Snapshooter” prezintă o atitudine de abandon subtil a fotografului în fața unui subiect activ. Observarea banalului cotidian este alimentată de sentimentul de autenticitate care, alături de semnificațiile acțiunilor, ale gesturilor și simbolurilor surprinse, încarcă valoric imaginea fotografică. Ansamblul de imagini astfel construit se comportă ca un panopticon subiectiv al iluziilor și deziluziilor, un discurs critic asupra culturii actuale, unde cotidianul se prezintă drept o avalanșă continuă de situații poetice, paradoxale sau cinice.

Nona Inescu, *Instrumente de auto-reflexie*, Serie de 3 imagini, print Lambda, 60x40cm fiecare, 2015

Nona Inescu expune proiectul „Instrumente de auto-reflexie” (serie de trei imagini), care, în pofida evidentei denumiri, poate extinde sensul interpretativ. Instrumentul de auto-reflexie este reprezentat în acest caz de un accesoriu vestimentar, adaptat necesităților cotidiene, un camuflaj social pentru un sine izolat în mod conștient, observat meticulos și poetic. Gestul este o solitudine asumată a cărei scop este încă volatil: poate însemna întreruperea contactului cu realitatea, auto-protectivitate, o resemnare în fața ei, o privire ascunsă în spate, individualism și autocontemplare ritualică sau chiar o formă obsesivă de admirație față de propria persoană. În același timp poate fi doar o reacție francă de poziționare în contextul fotografierii.

Bianca Basan, *The More I Think About It the More We Rewrite the Beginning*, video 4k HD cu sunet stereo, 7 minute, 2016

Lucrarea „The More I Think About It the More We Rewrite the Beginning” realizată de **Bianca Basan** este un eseu video structurat pe patru capitole fără narativitate lineară, care alternează aspecte discursive și poetice, spații private și spații publice, acțiuni dezvoltate pe mai multe planuri despre limbaj și forme de translare a lui. Personajul central se prezintă enigmatic, învăluit de fundalul sonor al unui dialog despre creativitate și creație artistică, vis-a-vis de care încearcă să articuleze un discurs filosofic despre cum să descrie o întâmplare fără a o arăta în mod explicit.

Biografii artiști

Nona Inescu (n. 1991), locuiește și lucrează la București, România. După studiile la Royal Academy of Fine Arts din Antwerp (2010-2011) și la Chelsea College of Art & Design din Londra (2009-2010), Nona Inescu își completează acum studiile postuniversitare la Universitatea Națională de Arte din București (departamentul foto-video). Practica sa artistică este interdisciplinară și cuprinde fotografia, sculptura, instalația, arta digitală – lucrări care încorporează referințe poetice, istorice, provoacă modurile noastre convenționale de a vedea și gândi și deschide noi posibilități pentru descifrarea *simbolicului*. Debutul său solo, spectacolul „Măinile nu fac miracole”, a avut loc în octombrie 2015, la Sabot.

Mihai Șovăială (n. 1993, Brașov) Mihai Șovăială studiază în prezent fotografia la Universitatea Națională de Arte din București. A participat cu o bursă de studii la Hochschule fur Grafik und Buchkunst, Leipzig, Germania la clasa profesorului Joachim Brohm. A expus în expoziții de grup din București (RO), Brașov (RO), Leipzig (DE), Chișinău (MD).

Horățiu Șovăială (n. 1987, Brașov) a absolvit Universitatea Națională de Arte din București secția Foto-Video în 2009.

Bianca Basan (n.1990) este un artist român care locuiește și lucrează în prezent în Gothenburg, Suedia. Percepe practica sa ca fiind un instrument de gândire care operează în film, text și instalație, concentrându-se pe narativul istoric – de la individual la colectiv - țintind spre o aiming for a perturbare a timpului narativ. Punctul său de plecare este un lung proces de reflecție teoretică și cercetare care comunică adesea cu texte preexistente, documente, filosofie și literatură. Cercetarea este filtrată prin subiectivitate, fapt și ficțiune, iar în timpul procesului realitatea este chestionată prin ficțiune. Un aspect important al practicii sale este interesul pentru istorie, mai ales micro-istoria care provine dintr-o dorință de a asigura lecturi alternative la evenimente care informează prezentul. Dorința și acțiunea sunt două cuvinte care deschid o cale spre gândirea despre practica Biancăi. În 2015 Bianca a ținut un discurs al artistului la Bienala Internațională de Artă Contemporană de la Göteborg, iar în vara anului 2016 va absolvi studiile la Universitatea din Gothenburg, Valand Academy of Arts, Master Programme in Fine Art. În prezent are o expoziție cu teza sa MFA, *The More I Think About It the More We Rewrite the Beginning* (Cu cât mă gândesc mai mult la asta, cu atât mai mult re-scriem începutul), la Gothenburg Konsthall.

Lucian Bran (n.1981) locuiește și muncește în București. A absolvit Universitatea Națională de Arte, clasa de fotografie în 2009 și studiul de masterat în 2015. Lucrează la granița dintre fotografie documentară și conceptuală, concentrându-se pe percepția greșită și identitatea care pot fi revelate în peisaj. Reflectând constant asupra interacțiunii dintre oameni și natură, el prezintă diferite straturi care au fost formate de timp, istorie și amintire. A avut expoziții de grup în România, Austria, Franța, Anglia și Jersey și expoziții solo în România și Polonia. În 2011 a câștigat premiul I la Archisle: The Jersey Contemporary Photography Programme, iar în 2012 a participat la o rezidență artistică la Institutul Cultural Român din Paris. Este reprezentat de Galeria Posibila din București.

Mihai Nistor (n. 1991) locuiește și lucrează la Iași. A absolvit Masteratul Foto-Video la Universitatea de Arte „George Enescu” din Iași. Între 2010-2016 a participat la o serie de expoziții de grup în România. În 2012 a beneficiat de o Bursă Erasmus în Finlanda, iar în 2015 a fost implicat într-o rezidență artistică în Haga, Olanda. În 2015 a realizat prima expoziție personală, „Earthworks”, la Galeria apARTE în Iași.

Andrei Venghiac (n.1990) este un artist roman care locuiește și lucrează în Gothenburg, Suedia. Se concentrează pe ideea eroului romantic, tragic; munca lui se adresează autoportretului ca metodă de a investiga persona artistului. Practica lui Andrei este autoreferențială, auto-reflexivă și se mișcă în jurul relațiilor specifice amplasamentului, ca o psiho-geografie unde sunt apoi stratificate numeroase narative fictive sau non-fictive. Un aspect important al practicii sale îl reprezintă rolul aparatului foto, care asumă rolul creatorului, producând de evenimente, și nu doar dispozitiv de înregistrare ca un simplu aparat. Andrei și-a prezentat munca și a participat la expoziții solo și de grup în România, Moldova, Irlanda, Belgia, Danemarca, Suedia și SUA. În 2015 a primit premiul Theodor and Hanne Mannheimer și o bursă a Fundației Eric Ericson. În plus, Andrei și-a publicat prima carte, "Alexithymia", iar Valand Academy a emis o monografie cuprinzând lucrările sale din 2014 și 2015. În 2016, Andrei a fost propus pentru o bursă Fredrik Roos la Moderna Museet din Malmö, Suedia. A deschis o expoziție solo, PERSONA. Performing the imperceptible self la Borderline Art Space în Iași, România, și a prezentat la Photography Performing Humor Conference la LUCA School of Arts din Bruxelles, Belgia.

Andrei Nacu (n. 1984) trăiește și lucrează în Iași și Londra. În practica sa artistică folosește fotografia documentară, albumul de familie și arhiva fotografică pentru a crea proiecte ce analizează intersecția dintre memoria personală și istoria socială. În 2013 a absolvit un masterat în Documentary Photography la University of Wales, Newport, în Marea Britanie, iar în cadrul Universității de Arte „George Enescu” Iași a absolvit cursurile de licență ale departamentului Foto-Video (2009). A expus în numeroase expoziții, printre care: Renaissance - Getty Images Gallery - Londra (2015), Uncertain States - Four Corners Gallery - Londra (2014), Guernsey Photography Festival, Anglia (2014), FreshFaced+WildEyed - The Photographers' Gallery - Londra (2013), Edges - Ffotogallery - Cardiff, U.K (2013), WestPhoto Photography Prize - Ambika P3 Gallery - Londra (2012). În 2015 câștigă Renaissance Photography Prize și este nominalizat pentru Magnum Graduate Photographers Award și Bar Tur Photobook Prize.

Laurențiu Alexandru Maxim (n. 1984) trăiește și lucrează în Iași și București. A absolvit cursurile de master și licență în cadrul Universității de Arte „George Enescu” Iași, departamentul Foto-Video (2010, 2008) și este membru al Uniunii artiștilor Plastici din România. Practica sa artistică relevă interesul pentru cotidianul urban și observarea critică a banalului, accentuate de autenticitatea estetică și discursivă a instantaneului fotografic. A expus în expoziții de grup, printre care: 48h – Galeria apARTE, Iași (2008), Fotograf adj. – Galeria Cupola, Iași (2011), și o expoziție personală: Backstaged (fotografii în cutii luminoase, instalate în spațiul public), în cadrul programului Carte blanche aux jeunes createurs (Iași, 2008), un proiect critic despre relația care se creează între rolurile sociale și individ, prin intermediul publicității.

Bienala CAMERA PLUS este sprijinită financiar de Administrația Fondului Cultural Național, Institutul Francez din Iași, British Council Iași, Centrul Cultural German din Iași. Parteneri: Universitatea de Arte „George Enescu” Iași, U.A.P.R. Filiala Iași, Borderline Art Space, Muzeul Literaturii Române din Iași și Asociația 4Culture (WASP).

INSTITUT
FRANÇAIS
IAȘI

borderline !
ART SPACE

Muzeul
Literaturii Române
Iași

Website: www.c-f-c.ro/cameraplus

Facebook: www.facebook.com/CentruldeFotografieContemporana